

Mnożenie macierzy

Szymon Twardosz, Dominik Jeżów

25 października 2023

1 Środowisko

Do wykonania ćwiczenia wykorzystaliśmy język python 3.11 wraz z następującymi bibliotekami numpy, matplotlib oraz time

2 Temat zadania

Zadanie polegało na zaimplementowaniu 3 różnych metod mnożenia macierzy kwadratowych o wymiarach będących potęgą liczby 2. Są to kolejno:

Metoda Binet’a Najprostsza metoda rekurencyjna polegająca na obliczeniu macierzy wynikowej na podstawie 4 oddzielnych fragmentów

Metoda Strassena Podobna do powyższej metody z tą różnicą, że dzielimy macierz na więcej części, aby zmniejszyć ilość wykonanych operacji arytmetycznych.

Metoda Alpha Tensor Tak jak wyżej tylko, że ilość, na którą została podzielona macierz, jest znaleziona przez model sztucznej inteligencji. (Przy tej metodzie nie korzystaliśmy z powyższej zasady co do wielkości macierzy, a za to mnożyliśmy macierze $(4^n, 5^n) \times (5^n, 5^n)$)

3 Opis fragmentów kodu

3.1 Metoda Binet’a

```
def binet(A: np.ndarray, B: np.ndarray):  
    ...  
  
    A11, A12, A21, A22 = divide_matrix(A, n)  
    B11, B12, B21, B22 = divide_matrix(B, n)  
  
    C11 = binet(A11, B11) + binet(A12, B21)  
    C12 = binet(A11, B12) + binet(A12, B22)
```

```

C21 = binet(A21, B11) + binet(A22, B21)
C22 = binet(A21, B12) + binet(A22, B22)

# Add number of adding to flops

return np.vstack(
    (np.hstack((C11, C12)),
     np.hstack((C21, C22)))
)

```

3.2 Mestoda Strassena

```

def strassen(A, B):
    ...

    A11, A12, A21, A22 = divide_matrix(A, n)
    B11, B12, B21, B22 = divide_matrix(B, n)

    P1 = strassen(A11 + A22, B11 + B22)
    P2 = strassen(A21 + A22, B11)
    P3 = strassen(A11, (B12 - B22))
    P4 = strassen(A22, (B21 - B11))
    P5 = strassen(A11 + A12, B22)
    P6 = strassen(A21 - A11, B11 + B12)
    P7 = strassen(A12 - A22, B21 + B22)

    return np.vstack(
        (np.hstack((P1 + P4 - P5 + P7, P3 + P5)),
         np.hstack((P2 + P4, P1 - P2 + P3 + P6)))
    )

```

3.3 Metoda Alpha Tensor

```

def alpha_tensor(A: np.ndarray, B: np.ndarray):
    ...

    # Calculating matrix C
    C11 = -h[10] + h[12] + h[14] - h[15] - h[16] + h[53] + h[5] - h[66] - h[7]
    C21 = h[10] + h[11] - h[12] + h[13] + h[15] + h[16] - h[17] - h[44] + h[51]
    C31 = h[10] - h[12] + h[15] + h[16] - h[1] + h[2] + h[3] - h[4] + h[75]
    C41 = -h[10] + h[12] - h[15] - h[16] + h[52] + h[54] - h[6] - h[8] + h[9]
    C12 = h[13] + h[15] + h[20] + h[21] - h[22] + h[23] + h[25] - h[43] + h[49]
    C22 = -h[11] + h[12] - h[13] - h[15] - h[16] + h[17] + h[18] - h[19] - h[21]

```

```

C32 = -h[16] - h[19] - h[21] - h[28] - h[29] - h[38] + h[42] + h[44] - h[47]
C42 = h[11] - h[12] - h[18] + h[21] - h[32] + h[33] - h[34] - h[36] + h[62]
C13 = h[15] + h[23] + h[24] + h[34] - h[37] + h[40] - h[41] + h[55] - h[56]
C23 = -h[10] + h[19] + h[32] + h[35] + h[36] + h[37] - h[43] - h[60] - h[6]
C33 = -h[16] - h[28] + h[33] + h[37] - h[39] + h[45] - h[46] + h[63] - h[71]
C43 = h[10] + h[15] + h[16] - h[33] + h[34] - h[35] - h[37] - h[54] + h[6]
C14 = -h[10] + h[12] + h[14] - h[16] + h[23] + h[24] + h[25] + h[26] + h[5]
C24 = h[10] + h[18] - h[19] + h[20] - h[22] - h[24] - h[26] - h[5] - h[69]
C34 = -h[14] + h[16] - h[23] - h[26] + h[27] + h[29] + h[31] + h[46] - h[58]
C44 = h[12] + h[25] + h[26] - h[33] - h[35] - h[40] + h[41] + h[65] - h[68]
C15 = h[15] + h[24] + h[25] + h[27] - h[28] + h[30] + h[31] - h[4] + h[61]
C25 = -h[10] - h[18] - h[2] - h[30] - h[38] + h[42] - h[43] + h[46] + h[67]
C35 = -h[10] + h[12] - h[15] + h[28] + h[29] - h[2] - h[30] - h[3] + h[46]
C45 = -h[12] - h[29] + h[30] - h[34] + h[35] + h[39] + h[3] - h[45] + h[57]

return np.vstack(
    (np.hstack((C11, C12, C13, C14, C15)),
     np.hstack((C21, C22, C23, C24, C25)),
     np.hstack((C31, C32, C33, C34, C35)),
     np.hstack((C41, C42, C43, C44, C45))),
    )

```

Opis kodów: Jak widać Powyrsze znacznie się nie różnią, a składają się z trzech kroków:

- przygotowanie podzielonych macierzy
- obliczenie kawałków (C_i) macierzy Wynikowej C
- złożenie macierzy C

Jedyne co się zmieia to ilość podziałów macierzy. Dodatkowo w metodzie Alpha Tensor liczba wyliczanych kawałków to 20 a nie jak w innych metodach - 4

4 Przykład

Jak widać na podswawie poniższego przykładu nasza implementacja metod działa poprawnie

Kod 1: Kod MATLAB

```

A = [1, 2; 3, 4];
B = [5, 6; 7, 8];
C = A * B;
disp(C)

```

```
% 19    22
```

```

% 43      50
% 45      60      75      90      45
% 110     140     170     200     70
% 45      60      75      90      45
% 110     140     170     200     70

```

Kod 2: Wynik

```

A = np.array([[1, 2],[ 3, 4]])
B = np.array([[5, 6],[ 7, 8]])

A2 = np.array(
    [
        [1, 2, 3, 4, 5],
        [6, 7, 8, 9, 0],
        [1, 2, 3, 4, 5],
        [6, 7, 8, 9, 0]
    ]
)
B2 = np.array(
    [
        [1, 2, 3, 4, 5],
        [6, 7, 8, 9, 0],
        [1, 2, 3, 4, 5],
        [6, 7, 8, 9, 0],
        [1, 2, 3, 4, 5]
    ]
)

print(binet(A, B))
print(strassen(A, B))
print(alpha_tensor(A2, B2))

% [[19 22]
%  [43 50]]
% [[19 22]
%  [43 50]]
% [[ 45.  60.  75.  90.  45.]
%  [110. 140. 170. 200.  70.]
%  [ 45.  60.  75.  90.  45.]
%  [110. 140. 170. 200.  70.]]

```

5 Wyniki

Czasy obliczeń

Metoda Binet’a Dla największych macierzy, jakie zbadaliśmy czas liczenia wynosił około 20 minut.

Metoda Strassena Metoda ta otrzymała wyniki w najszybszym czasie — dla macierzy kwadratowych o wymiarze 516 otrzymał wynik w czasie ponad 2 razy szybszym od metody Binet’a.

Metoda Alpha Tensor Posiadał najgorsze wyniki czasowe, dla macierzy z liczbą elementów większą od 200 obliczenia trwały dłużej niż 30 minut (nie wyliczaliśmy ich do końca). Trzeba zwrócić uwagę na to, że funkcje tworzą macierze o rozmiarach (4^n , 5^n) co przyczyniło się do większej ilości czasu potrzebnego na obliczenia, oraz małej ilości danych do analizowania.

flopsy

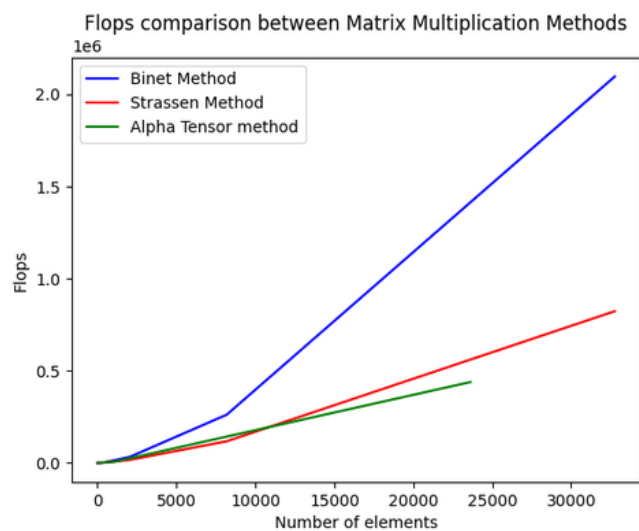
Metoda Binet’a Metoda ta miała największą ilość działań arytmetycznych

Metoda Strassena Metoda wykonuje znacznie mniej działań arytmetycznych

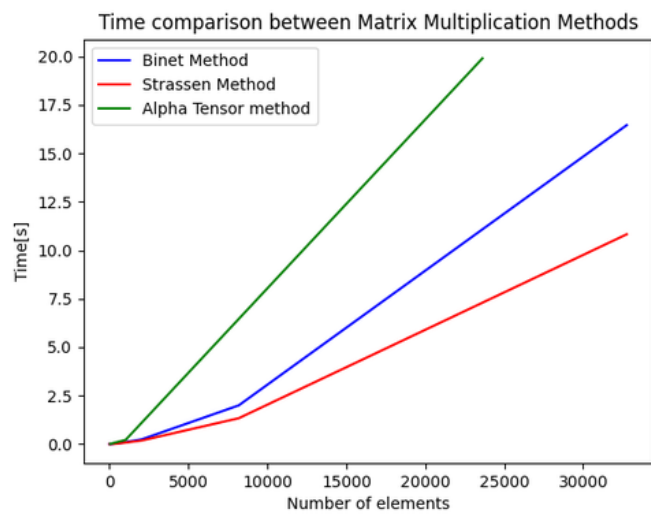
Metoda Alpha Tensor Metoda ta radzi sobie podobnie do metody Strassena, choć trudno powiedzieć co się dzieje dalej, gdyż czasy wykonania na to nie pozwalały.

6 Wnioski

- Metoda Strassena najlepiej poradziła sobie z macierzami.
- Metoda Alpha Tensor pomimo że miała mniej więcej tyle samo flops’ów co metoda Strassena poradziła sobie najgorzej ze wszystkich metod.
- W niewielkim koszcie implementacyjnym otrzymaliśmy leprze czasy od rekurencyjnej metody Binet’a

Wykres 1: Porównanie wykonanych operacji arytmetycznych

Wykres 2: Porównanie czasów wykonania